

हामन

हमितः । इत्यमरः । २ । ७ । ४३ । (यथा, महाभारते । १ । २२२ । ४६ ।
 “तथैवान्वतरीयाश्च हामानां वातरं हवाम् ॥”
 हन्ति न निर्दत्तम् । हन्त + “तेन निर्दत्तम् ॥”
 ४ । २ । ६८ । इति अच् । हन्ति निर्मितम् ।
 यथा, महाभारते । ५ । ४६ । ५ ।
 “हचिरेरासने लोकोऽर्था काचनैर्दारवैरपि ।
 अक्षवारमयैर्दानैः स्वालोकेः सोत्तरच्छदेः ॥”
 दाता । इति वचिप्रसारे उवादिहतिः ॥
 पुं, हसनकट्टचः । शिञ्चितवृत्तः । इति राज-
 निर्वण्टः ॥ (विदर्भराजपुत्रविशेषः । यथा, महाभारते । ३ । ५३ । ८—९ ।
 “तस्मै प्रसन्नो हसनः सभाभ्याय वरं ददौ ।
 कन्यारत्नं कुमारांश्च त्रीशुदारान् महावशाः ॥
 हस्यन्तीं हसं दानं हसनश्च सुवचं चम् ॥”
 स्त्री, अक्षरोविशेषः । यथा, महाभारते ।
 १३ । १६ । ४५ ।
 “विद्युता प्रथमो हामना विद्योता रतिरेव च ॥”
 हामिः, स्त्री, (हस + क्तिन् । “अनुनासिकस्येति ।”
 ६ । ४ । १५ । इति दीर्घः ।) तपःक्षेत्रसहि-
 ष्यता । तत्पर्यायः । हस्युः २ हसः ३ ।
 इत्यमरः । ३ । २ । ३ ।
 हामितः, चि, (हायते अ इति । दा + चिच् +
 कर्मणि क्तः ।) वाधितः । इत्यमरः । ३ । १ । ४० ॥
 घनादिना आयापीकृतः । इति भरतः ॥ घृती
 इति खातं बस्त्रे हसं च इति रमानाथः ॥
 दक्षितः । इति विद्याविनोदः ॥ शोधितद्रवम् ।
 इति नयनानन्दः ॥ दायित इति पाठोऽपि ।
 इति काण्डिङ्गपुरवोत्तमौ ॥
 हाम, [न] स्त्री स्त्री, (दीयते इति । दा दाने
 दो अचखकने वा + “सर्वधातुभ्यो मनिन् ॥”
 उवा । ४ । १ । ४५ । इति मनिन् ।) यत्रैकस्मिन्
 बहुप्रपञ्चयुक्ते अनेकगवो बध्यन्ते तत् । दाडनि
 इति दौका इति च भावा । तत्पर्यायः ।
 सन्दानम् २ । इत्यमरः । २ । ६ । ७३ ॥
 रज्जुः । इति हामोदरदर्शनात् ॥ (यथा, भाग-
 वते । १ । ८ । ३१ ।
 “गोप्याददे अयि कृतागसि हाम तावत्
 या ते दशाशुक्लिकाञ्जनसम्भूमाचम् ।
 वक्रं निलीय भवभावनयास्थितस्य
 सा मां विमोहयति भीरपि यद्विभेति ॥”
 माला । यथा, माधे । ४ । ५० ।
 “सखमलघुविकल्पिच्छदान्धः
 शिखरशिखाः शिखिशेखरानसुष्य ॥”
 हातरि, चि । यथा, ऋग्वेदे । ६ । ४४ । २ ।
 “यः श्रम्यस्तुविश्रम्यते रायो हामा मतीनाम् ॥”
 “रायो धनस्य हामा दाता भवति ॥” इति
 तद्वाय्ये सायनः ॥)
 हामनपञ्च, [न] स्त्री, (हसनो हसनकट्टस्ये-
 हरिप्रथमप्रथये हामनं तद्वृद्धजनसम्बन्धि पञ्च
 बसिन् ॥) हसनभङ्गनतिथिः । सा चैत्रशुक्लपु-
 ष्ये । इति तिथ्यादितत्वम् ॥

हामिकः

हामिकी, स्त्री, (हामेव । हामन् + स्कार्ये प्रश्ना-
 दित्वात् अच् । “अन् ॥” ६ । ४ । १६७ । इति
 प्रकृतिभावः । “टिड्ढेति ।” ४ । १ । १५ । इति
 ङीप् ।) पशुवन्धनरज्जुः । तत्पर्यायः । पशु-
 रज्जुः २ । इत्यमरः । २ । ६ । ७३ ॥ (यथा,
 हरिवंशे । ६५ । २४ ।
 “क्रीलैरारोप्यमागैश्च हामनीपाशपाशितैः ॥”)
 हामलिप्तं, स्त्री, तमोलिप्तदेशः । इति हेमचन्द्रः ।
 ४ । ४५ ॥
 हामा, स्त्री, (हामन् + “बाहुभाभ्यामन्वतर-
 स्याम् ॥” ४ । १ । १३ । इति पञ्चे ङाप् ।)
 हाम । इति भरतः ॥
 हामाचलं, स्त्री, (हामाचलम् । पृषोदरादित्वात्
 लस्य नः ।) अन्वादेः पादवन्धनरज्जुः । इति
 हेमचन्द्रः । ४ । ३१७ ॥
 हामाचलं, स्त्री, (हाम् : अचलमिव ।) एक-
 शपाङ्गुलवन्धः । अन्वादिपादवन्धनरज्जुः । इति
 हारावली । ६१ ॥ (यथा, माधे । ५ । ६१ ।
 “ससुः सरोधपरिचारकवार्यमाथा
 हामाचलंस्खलितजोलपदं तुरङ्गाः ॥”)
 हामोदरः, पुं, (“हमादिवाघनेनोदारा उतुहृष्टा
 मतिर्यां तया गन्धते इति हामोदरः । ‘हाम्ना-
 हामोदरं विदुः ।’ इति भगवद्भचनात् । यशो-
 दया हामोदरे बह इति वा हामोदरः ।
 ‘हामानि लोकाणामानि तानि यस्मिन् हामोदरे ।
 तेन हामोदरो देवः श्रीधरस्तु रमाश्रितः ।’
 इति वा । ” इति विष्णुसहस्रनामभाष्ये शङ्करः ॥
 ५३ ॥ तथा, महाभारते । ५ । ७० । ८ ।
 “देवानां स्वप्रकाशत्वात् हमाहामोदरो विभुः ॥”
 विष्णुः । इत्यमरः । १ । १ । १८ ॥ (हाम रज्जु-
 रुदरे यस्य । श्रीकृष्णः । यथा, महाभारते ।
 १ । १६० । १६ ।
 “हामोदरो भ्रातरसुग्रीवौ
 हलायुधं वाक्मिदं बभाषे ॥”
 यशोदयासौ उदरदेशे दान्ना बह आसीत् अतो-
 ऽस्य तथा नाम । यथा, हरिवंशे । ६३ । १४, २६ ।
 “दान्ना चैवोदरे बद्धा प्रबन्धदुदूखले ।
 यद्विश्रक्तोऽपि गच्छति तत्सुहृदा कर्म साकरोत् ॥”
 “स च तेनैव नाम्ना तु ह्ययो वै हामवन्धनात् ।
 गोष्ठे हामोदर इति गोपीभिः परिगीयते ॥”
 भूताहंद्दविशेषः । इति हेमचन्द्रः । २ । १३० ॥
 (शालग्राममन्त्रविशेषः । तल्लक्षणं यथा, पद्म-
 पुराणे ।
 “स्थलो हामोदरो ज्ञेयः स्रग्ध्रचक्रो भवैत्तु सः ।
 चक्रं तु मध्यदेशेऽस्य पूजितः सुखदः सदा ॥”
 अस्य अन्वद्विवरणन्तु शालग्रामशब्दे द्रष्ट-
 व्यम् ॥ *) काश्मीरस्य गुपविशेषः । यथा, राज-
 तरङ्गिण्याम् । १ । ६४ ।
 “गतिं प्रवीरसुलभां तस्मिन् सुचिन्तये गते ।
 श्रीमान् हामोदरो नाम तत्सुखगुरुरभ्युत्थितम् ॥”
 हामिकः, पुं स्त्री, (हम्भेन चरतीति । हम्भ +
 “चरति ॥” ४ । ४ । ८ । इति टक् ।) वक्र

दायभा

पक्षी । इति राजनिर्घण्टः ॥ हम्भयुक्ते, चि ॥
 (यथा, मनुः । ३ । १५६ ।
 “पापरोम्यभिश्चक्षुश्च हामिको रविक्रमो ॥”)
 दाय, ऋ ड दाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-
 ष्यात्म-सक-सेट् ।) ऋ, षट्दायत् । ड, दायते ।
 इति दुर्गादासः ॥
 दायः, पुं, (दीयते इति । दा दाने + घञ् । “आतो
 युक्चिञ्छतोः ।” ७ । ३ । ३३ । इति युञ् ।)
 यौतुकादिदेयधनम् । (यथा, महाभारते । १२ ।
 ५१ । १ ।
 “दायन्तु विविधं तस्मै श्रेय्य मे गदतोऽनघ । ।
 यशार्थं राजभिर्देतं महान्तं धनसचयम् ॥”)
 कन्यादानकावे आमाम्नादिभ्यो व्रतभिक्षादौ
 ब्राह्मणादिभ्यश्च यदुद्वयं दीयते तत् । इति
 भरतः ॥ तत्पर्यायः । हरणम् २ । इत्यमरः ।
 २ । ८ । २८ ॥ शोक्नुव्यभाषणम् । विभक्त्य-
 पिष्टद्रवम् । (यथा, मनुः । ६ । १६४ ।
 “औरसो विभजन् दार्यं पित्रां पञ्चममेव वा ॥”
 विभागार्हधनमाचम् । यथा, तत्रैव । ६ । ७७ ।
 “संवत्सरं प्रतीक्षेत द्विवर्ती योधितं पतिः ।
 ऊर्ध्वं संवत्सरास्तेनां दार्यं कृत्वा न संवसेत् ॥”
 दा दाने + भावे घञ् ।) दानम् । इति मेदिनी ।
 ये, ३० ॥ (यथा, मनुः । ८ । १६६ ।
 “अस्वामिना कृतो यस्तु दायो विक्रय एव वा ।
 अज्ञतः स तु धिञ्ज्यो अचहारे यथा स्थितिः ॥”)
 स्थानम् । (दो ङेदे + घञ् ।) खड्गनम् । इति
 शब्दरत्नावली ॥ लयः । इत्यण्यपालः ॥ (ददा-
 तीति । दा + “शाङ्गधेति ।” ३ । १ । १४१ ।
 इति ऋः । हातरि, चि । इति आकरणम् ।)
 दायकः, चि, (ददातीति । दा + क्तुच् ।) दाता ।
 यथा । हतारिगतिदायक इति भक्तिरसाञ्ज-
 तसिन्धुः ॥ (यथाच महाभारते । ३ । १६३ ।
 ३३ ।
 “तावतां गोचहसाणां फलं प्राप्नोति दायकः ॥”)
 दायवन्धुः, पुं, (दाये वन्धुः ।) भ्राता । इति शब्द-
 रत्नावली ॥
 दायभागः, पुं, (दायस्य भागः ।) समन्विमात्रेण
 समन्विधनविभागः । पूर्वोद्वयस्वामिसमन्वा-
 धीनं ततस्त्वान्युपरमे यत्र इत्ये स्वत्वं तत्र निरुद्धौ
 दायशब्दस्तस्य विभागः । एकदेशगतस्यैव
 भूद्विरुद्धादाङ्गुत्पन्नस्य स्वत्वस्य विनिगमना-
 प्रमाणाभावेन वैशेषिकव्यवहारानर्हत्तयस्यैव
 स्थितस्य गुटिकापातादिना अङ्गनम् । अथवा
 विशेषेण भजनं स्वत्वज्ञापनं वा । यत्र चैकं
 दाधीगवादिर्कं बहुसाधारणं तत्रापि तत्तत्-
 कालविशेषवहनदोहनफलान् स्वत्वं यज्यते ॥ * ॥
 अथ दायधिकारक्रमे पुंघनाधिकारिणः ।
 तत्रादौ न्यतधने औरसपुत्रस्याधिकारः । तद-
 भावे पौत्रस्य । तदभावे प्रपौत्रस्य । न्यत-
 पितृकपौत्रन्यतपितामहकप्रपौत्रयोः पुत्रेण
 सद्यस्तुत्याधिकारः । एवामभावे पत्नी घनाधि-
 कारिणी । तत्रार्थं विशेषः पत्नी धनं कुञ्जी